

Habruta Night

This Tuesday

3.26.19

@

9 PM

The Question for this week:

If one is taking an early morning flight
and he has two options:

- 1) Pray standing but before sunrise
- 2) Pray sitting on the plane after sunrise

Which one should he choose?

Terms get familiar:

עמוד השחר - dawn

משיכיר - about 30 minutes after dawn, there's enough light outside to see your friend from a walking distance. On chart-"earliest time for tallit"

נץ החמה - sunrise

א ב ג טושיע איה סיי קי
 טעפן :
 אב ג טושיע שם טעפן :
 אב ד ה מיי מיט מל
 תכלה היב אסערן
 טושיע שם טעפן א :
 אג ד מיי מיה שם הלכה ג
 תנא עשין יט טור
 וטושיע איה סיי ד טעפן :
 אד ד מיי שם הלכה ג
 טושיע שם טעפן ג :
 אה ה מיי שם הלכה ג
 טושיע שם טעפן א :
 א טושיע מיט שם הל
 ון טושיע איה סיי
 טעפן ח וסר ד טעפן טו :
 א ב ג טושיע איה סיי רפו
 טעפן :

אימת מצלי אמר רבי יעקב
אמר רב חסדא משעה
שמחלק בדרך. עד כמה,
פ' עד כמה ילך ותתפלל
אמר רבי יעקב אמר רב
חסדא אפילו אין דעתו
לילך עד פרסה, תתפלל
תפילת הדרך, וכל שכן
ויתר. אבל פחות לא. רבי
אומר בין כך ובין כך יאב
במקומו ותתפלל לפי שאין
ידע מיושבת עליו. א"כ
ידע. אבות דשמואל ולוי
היו בעי למופע לאורחא
הוּו מקדמי ומצלי. משעלה

לְתַלְפִּיּוֹת תֵּל שֶׁכָּל פְּרִיּוֹת פִּנּוּיִם
בּוֹ וְהִכָּךְ שֶׁמִּנְחָתָהּ
קִי"ל וְכֵן מִסְקִינָן בְּלֵא יִסְפּוֹר (ב"ב ה':)
דְּקָאֵמַר תַּמּוֹן קִימְיָדִינָא לְפָנֵינוּ
דְּאִי אֲדִרְיָמוּ וְלֹא כֹהֲנֵי אֲמֹרָאִי
לְדַעִיל (ספ) עֲלֵינוּ אִי הִשְׁכִּיחָה בְּמִזְרָה
אֲזַ מְעַרְבַּע עֲלֵינוּ אֲזַ מְעַרְבַּע שֶׁל
אִי עַד כִּן אֲזַ מִפְּרִיּוֹת לְמִזְרָה:

וְסֵם מִחוּזֵר פָּנָיו לְצִפּוֹן בְּצִפּוֹן מִחוּזֵר פָּנָיו לְדָרוֹם
 בֵּסֶם לְמִקּוֹם אֶחָד א"ר אֲבִין וְאִיתִימָא ר' אֲבִינָא
 דִּדְךָ בְּנֵי לְתַלְפִּיּוֹת תַּל שְׁכַל פִּיּוֹת פּוֹנִים בּוֹ:
 עָזוּ לְמִיפָק לְאוּרְחָא הוּא מִקְדָּמִי וּמִצְלִי וְכִי
 כִי הָאִי תִנָּא דִתְנִיא ^והַשְׁכִּים לְצִאת לְדִרְךָ
 וּמִנְעֻנְעָה מְגִילָה וְקוּרָא בִּיהּ וּכְשִׁינְעָה זִמְן ק"ש
 וּכְסִפְנִינָה מִתְפַּלֵּל וּכְשִׁינְעָה זִמְן ק"ש קוּרָא
 קוּרָא ק"ש וּמִתְפַּלֵּל כְּדִי שִׁסְמוּךְ גְּאוּלָּה
 סִבְרָא תְּפִלָּה מְעוּמָד עֲדִיף וּמָר סִבְרָא מִסְמָךְ
 וּמָר זִוְרָא הוּא מִכְנָפִי בִי עֲשֵׂרָה כְּשִׁבְתָּא
 פְּרָקָא רַב אֲשֵׁי מִצְלִי בְּהִדִּי צִבּוּרָא בִּיחִיד
 הֵדֵר וּמִצְלִי מְעוּמָד אֲמַרִי לִיה רַבְנָן וְלַעֲבִיד
 לְהוּ טְרִיחָא לִי מִלְּתָא וְלַעֲבִיד מִר כְּאִבּוּהּ
 חִינּוּנָא לְהוּ לְרַבְנָן קִישִׁישִׁי מִנֵּן דַּעֲבִיד הֵכִי:
 אֹמֵר אֵין תְּפִלַּת הַמוֹסְפִין אֵלָא בְּחִבְרָא עֵיר
 עֵיר ר' יְהוּדָה אֹמֵר מִשְׁמֹו כָּל מִקּוֹם שִׁישׁ שֵׁם
 מוֹסְפִין: **גמ'** ר' יְהוּדָה הֵינֵן ת"ק אֵיכָא בִּינֵיהּ
 פְּמוֹר ור' יְהוּדָה סִבְרָא חֵיב אִ"ר הוּנָא בְּרַ חִינָא
 יְהוּדָה שְׁאֵמֵר מִשּׁוּם רַבב"ע א"ל רַב חֵיָא בְּר
 רַבִּי מִימִי לֹא מִלְּצִינָא צְלוּתָא דְּמוֹסְפִין בִּיחִיד
 בְּהִרְדֵּעָא

פרסה אצל דרך פחות
אין צריך להפגל תפלה
שם מאור עינים הוה:
ואל תקרא רע. הואל
להתפגל ממעמד שהרי
עומדת לא תקרא רע
העלך ואע"פ שמתה: ודי
תה בעי מהדר ללוי.
התפגל כלום מתפלת
אין דעמו מיושבת ענין.
ללוי עבד עבד:
חום. ללוי ארץ ישראל
למחרת תל שגל פוים
ליום הכפורים. במעבר
יו"א אמה חצר מכותל
ההקדים לכותל מערבי
העומד שם מחויר פניו
זכור לתורה: הוה מקדש.
היום: בקרון ובפנינה.
תותא דמיה: קורא ק"ש.
שיגע זמן ק"ש ויקראה
יתפגל: תפלה מעומד

לאחר בית המדרש עד
ועבדו כחצונו צביה
ופלגין קודם היום צביה
לא תעבדו לז' תפלות
סמך גאולה תפלה כיון
ידם ק"ש לא קפדו: לא
לרנן קשיו מיון דעבדי
דימו תפלה לקריאה שמו
דמחמתין מחפלה עד
מיון לסמך תפלה אחר
ויך מחפלה מיושב במקומו
דעתו מיושבת עליו כ"כ
חזור ולהתפלל צביה:
אין תפלה המוספין אלא
אין לא תפלה אלא
וצר עיר חצורת העיר.
ליחד: שמו. של
כל מקום בו: ובגמ'
טו ת"ק אליבא דרשב"ע:
שן דהבד עיר. יחד
שן שן שן עשרה לת"ק
צ"ל אלוהר לחמך לא תפלה

דברי הימים ב ו ל
4. בהעצר שמים ולא יהיה
מטר כי יחטאו ל
והתפללו אל המקום הן
והודו את שמך ומחטאתך
ישובן כי תענם:
מלכים א ח ל
5. כמגדל דוד צואר
בניו לתלפיות אלה המון
תלוי עליו כל שלם
הגבורים:

(א) תום' ד"ה אבות וכו' ל
היו יוצאין כלל בתפלה דיו
כיון דעדיין אינו יום:

גמ' היה עומד אחורי ב' הכפורת. עי' ברכנו יום פ"ק דף ו' ע"א ונדף הסם דף ה' ע"ב: רש"י ר"י בשבתא דרגלא וכו' ועצור עי' לעיל י"ז ע"ב ברכ"י ד"י שכתב ותוס' שם ד"ה מ' זמני:

א. בתוס' ר"ש הוסיף ואיהו נמי לא עביד עובד כר"ת אלא משום מהויר טוב וכו' שבלאו הכי הי' לו לעמוד להוסיף לר"ת.
ב. בתוס' ר"ש הוסיף, כ' שהולך רכוב על בהמה שהולך לצרכו. ג. בתוס' ר"ש כתב, דאפי' ר' אש' דבסמוך לא פליג עליה.
אלא לא חזינו דלרב קשישי הוא דקאמר.

אמר ליה אוקמן לדידי נ
ואצלי מהיות טוב א
תקרא עד הית כבבא נ
מפרק מרובה (ד' פס) אמרי
מהלכין כשבילי הרשו
שלמה אמר הכרנתי מה
שכלו פירותי מן הש
ואני מניח בן אדם ליש
בתוך שדהו מה הכרי
אמורת עליו מה הנאת
לו לפלגיו ומה הכרי
מוקית אותו עליו הכת
אמר מהיות טוב אל תקר
רע ומתחנני מהיות
אל תקרא עד קרא מה
ומתצ' אל תכין כי זה
גורא: (שלי א') אל תמנע ט

אלא בעשרה יחיד זה פטור ולרבי יהודה אין יחיד פטור אלא במקום עשרה ששליח צבור פטור:

<u>Dawn: 5:35</u>	<u>Earliest Shema- 6:05</u>	<u>Sunrise: 6:50</u>
<u>עלות השחר</u>	<u>משיכיר את חבירו</u>	<u>נץ החמה</u>

With regard to prayer while traveling, the Gemara relates:

אבוה דשמואל ולוי כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי וכי הוו מטי זמן קריאת שמע קרו

When Shmuel's father and Levi wanted to set out on a journey in the morning after Dawn, they would pray (the Amida) early before sunrise. When, during their journey, the time to recite Shema (closer to sunrise) would arrive, they recited it.

כמאן כי האי תנא דתניא השכים לצאת לדרך מביאין לו שופר ותוקע לולב ומנענע מגילה וקורא בה וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא השכים לישב בקרון או בספינה מתפלל וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא

The Gemara asks: In accordance with whose opinion did they do this? In accordance with this Tanna, as it was taught in the Beraita: One who rose early to set out on his path - they bring him a shofar and he sounds it, if it was Rosh HaShana; a lulav and he takes it on Sukkot; a Megilla, the Scroll of Esther, and he reads it on Purim (all before sunrise); and when the time comes to recite Shema, he recites it. So too, one who rose early to sit in a wagon or in a boat- he should pray, and when the time comes to recite Shema, he recites it.

רבי שמעון בן אלעזר אומר בין כך ובין כך קורא קריאת שמע ומתפלל כדי שיסמוך גאולה לתפלה

Rabbi Shimon ben Elazar, says: In either case, it is preferable to say Shema followed by the Amida in order to have Shema connected to the Amida.

במאי קמיפלגי מר סבר תפלה מעומד עדיף ומר סבר מסמוך גאולה לתפלה עדיף

The Gemara explains: Regarding what do they disagree? The Gemara answers: This Sage, the first Tanna, holds that prayer while standing is preferable. Therefore, one should pray earlier, at home, while standing. This Sage, Rabbi Shimon ben Elazar, holds that the connecting of Shema to the Amida is preferable, even if in doing so one is unable to stand while praying.

We follow the opinion of the first Tanna and praying while standing is preferred even if it means you will pray early. But both opinions agree if you can get both shema followed by amida its better to wait for that.

On a similar note, the Gemara cites additional circumstances where Sages were forced to make exceptional arrangements to pray.

מרימר ומר זוטרא הוו מכנפי בי עשרה בשבתא דרגלא ומצלו והדר נפקי לפרקא

Mareimar and Mar Zutra would gather ten people on the Shabbat of the festival and pray and set out to deliver their lecture [pirka]. Due to the crowds that gathered to hear the lectures of the Sages on the festival, they were unable to pray at the proper time, so they were forced to pray earlier.

רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב כי הוה אתי לביתיה הדר ומצלי מעומד אמרי ליה רבנן ולעביד מר כמרימר ומר זוטרא אמר להו טריחא לי מלתא ולעביד מר כאבוה דשמואל ולוי אמר להו לא חזינא להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי:

In similar circumstances, Rav Ashi would pray with the congregation individually while seated, so that they would not notice that he was praying. Afterwards, when he would come to his house, he would pray again while standing in order to pray without distraction. The Sages said to him: The Master should do as Mareimar and Mar Zutra do, i.e., gather a prayer quorum at home to pray before the lecture. He said to them: It is burdensome to me to delay the lecture so much. The Sages said to him: The Master should do as Shmuel's father and Levi did and pray before sunrise. He said to them: I have not seen Sages older than us do that, indicating that this is not the accepted halakha.

Rav Ashi chose to pray sitting at the proper time in the correct order in which you say Shema followed by the Amida is preferred even if you may need to do it sitting.

<u>RAV ASHI- PRAYED SITTING</u>	<u>MAR ZUTRA- MADE A MINYAN AND THEN WENT</u>	<u>SHMUEL FATHER- PRAYED BEFORE SUNRISE</u>
--	--	--

HALACHA:

מרן- פט ח-

בשעת הדחק כגון שצריך להשכים לדרך יכול להתפלל משעלה עמוד השחר וימתין מלקרות קריאת שמע עד שיגיע זמנה ואף על פי שאינו סומך גאולה לתפלה הכי עדיף שיתפלל בביתו מעומד ממה שיתפלל בזמנה והוא מהלך ויסמך גאולה לתפלה

In a dire situation, for example one has to travel one is allowed to pray the amida at home from dawn and wait to say shema at the correct time which is when you could see your friend from distance of four amot. Even though you will not be saying shema prior to the amida, at least you'll be saying the Amida standing.

בשעת הדחק- אין השיירא ממתנת לו וסתם דרך אין יכול לכון בתפלה בין כשהוא מהלך ברגליו או יושב בעגלה או בספינה לפיכך אמרו חכמים שטוב יותר שיתפלל משעלה עמוד השחר אף שאינו עדיין עקר זמן תפלה וגם לא יוכל לסמך לתפלה כי לא יוכל לקרא אז קריאת שמע ועדיין לא הגיע זמנה עד שיכיר את חבירו בריחוק ד' אמות מכל מקום זהו טוב יותר משיתפלל בדרך בזמנו עם סמוכה גאולה לתפלה כי בביתו יוכל להתפלל בביתו

On the road- means there is time to travel and they are not waiting for you. Since we assume that one cannot concentrate while traveling its best for the person to pray at home at the crack of dawn rather than pray on the plane while standing.

It comes out....

Pray at home standing:

- If you are leaving your home after dawn- Maran says pray Amida at home without tallit and tefillin¹. When you reach משיכיר which is the earliest time you can wear your tallit and tefillin and say Shema, you pray the rest of the tefilla.
- If you are leaving your home after משיכיר pray everything at home. (this is the best option as you get both standing and (סומך גאולה לתפלה
- If you are already on your way before dawn, to which you will have to pray anyways sitting, you should wait till after sunrise to pray.

But keep in mind- Maran says if you pray sitting ת if you reach a place that you can pray standing within the time frame to still pray, you should pray again.

סימן צד-ט - מי שהוכרח להתפלל מיושב כשיוכל צריך לחזור ולהתפלל מעומד ואינו צריך להוסיף בה דבר

¹ One should not pray immediately at the crack of dawn but rather wait a few minutes after dawn to say the Amida. (האיר פני מזרח)

Two points:

1] The **כף החיים** based on the Ariza"l (kabbal) writes that one should never pray out of order or skip, and he disagrees with Maran saying that one should not say Amida before Shema- These are his words –

"צריך לומר כל ד' חלקי התפלה כדי להעלות מעולם יצירה לעולם אצילות ולכך לא נהגו לומר תפלת שמנה עשרה ברכות"

As well, the Mishna berura does say that the custom is to try to get Shema followed by the Amida- **סומך** **גאולה לתפלה** it's best if you wait till **משיכיר** and just pray both, standing.

2] Also, if one anticipates that he will be arriving to a destination **with** enough time to say Amida but may need to say Shema at the earlier time should do so without the berachot of shema and may do so without his tefillin and when he prays later he prays everything.

Sometimes it is necessary to recite the Prayers before the preferred time arrives. The Gemara discusses the laws for such cases:

Shmuel's father and Levi, when they wished to set out on a journey early in the morning, would pray the *Shemoneh Esrei* at home before day, and later on during the journey, when the time for reciting the *Shema* would arrive, they would recite it. ^[22]

The Gemara asks:

In accordance with whose opinion did they do this? ^[23]

The Gemara answers:

In accordance with the following Tanna. For it has been taught in a Baraisa: If one arose early to set out on the way, he brings a shofar (if it is Rosh Hashanah) and he blows; a lulav (if it is Succos) and he waves it; a megillah (if it is Purim) and he reads from it. ^[24] **He then begins traveling, and when the time for reciting the *Shema* arrives, he recites it.** ^[25] **If one arose early to take his place in a wagon or a boat, he prays the *Shemoneh Esrei* at home before setting out, and when the time for reciting the *Shema* arrives, he recites it.** ^[26] **R' Shimon ben Elazar says: In either case, whether traveling by foot, or in a boat or wagon, he recites the *Shema* and prays while traveling, so as to join the redemption blessing to the prayer.**

The Gemara explains the dispute:

One master (the Tanna Kamma) holds that reciting the Prayer while standing is preferable, while the other master (R' Shimon ben Elazar) holds that joining the redemption blessing to the Prayer is preferable. ^[27]

The Gemara cites the practice of various Amoraim in similar situations:

Mereimar and Mar Zutra would gather together ten people on the Sabbath preceding the festival and pray, and then they would go out to deliver the lecture. ^[28]

Another Amora had a different practice:

Rav Ashi, on the Sabbath when he gave the lecture,

he would pray privately at the same time as the congregation, while sitting. ^[29] **When he would come home after the lecture, he would pray again while standing, in order to recite the Prayer with more concentration.** ^[30] **Let the master do as Mereimar and Mar Zutra, who would pray early, before going to the lecture.** ^[31] **He replied: It is too troublesome for me to delay the lecture until after I pray.** ^[32] **Then, the Rabbis asked further, let the master do as Shmuel's father and Levi, who prayed just the *Shemoneh Esrei* beforehand.** ^[33] **I have not observed the rabbis who are our seniors doing thus.**